

En ny Vise om det

Skrækkelige Mord

1.

Ud i Natten sig lister,

Sig saa stille og tyst.

Krybskytter, - Byttet dem frister

Til at vove en Dyst!

Frækt de omkring sig sniger,

Til Udaaden parat

Er de, - og ei de viger

Tilbage for mørken Nat!

2.

Alt har de gjort et Bytte,

Dræbt et af Skovens Dyr:

Tause de Alle lytte,

Og mod Skoven de tyer;

Fogeden seer de komme

Dog, det ei skræmmer dem,

De i Hjertet mon rumme

Ondt der nu bryde frem.

3.

Morderen frækt sig vender,
Og et dræbende Skud
Skovfogeden han sender;
Lovens og Dydens Bud,
Morderen frækt forglemmer,
Og nu i Natten sort,
Flygter han, - dog han gjemmer
Sig ei for sin Straf saa haard.

4.

Fader, Sønner, som øved'
Dette frække Værk,
Fængsled' nu sidde, - nu prøved'
Bliver Angeren stærk!
Gud han nu see i Naade
Til den Synder, - mon han
Angre vil, til hans Baade,
Tilgivelse faa han kan!